FILLAS DE CASSANDRA

FILLAS DE CASSANDRA

Hai camiños rectos que non levan a ningures. Hai camiños curvos que tampouco.
Vivimos sobre a mesma árbore en estacións diferentes
As liñas das mans tamén serven como mapa nesta terra
Perder o tempo non é en absoluto grave
Cine, libros, anécdotas, brincadeiras, cousas que sempre quixen contarche
Afástansenos as voces a medida que nos gaña o sono
As linguas que mataron antes de que as puidéramos aprender
E é que aló chove, e a terra fica prendida ao chan
Cara ese lugar medrabamos
Porque así teremos os ollos, antigos, onde consultar todas as vidas

---

Hi ha camins rectes que no porten enlloc, hi ha camins corbats que tampoc Hem viscut sobre el mateix arbre en estacions diferents
Les línies de les mans també serveixen com a mapa en aquesta terra Perdre el temps no és greu en absolut
Cine, llibres, anècdotes, acudits, coses que sempre vaig voler explicar-te Se'ns allunyen les veus a mesura que ens guanya la son
Les llengües que van matar abans que les poguéssim aprendre
I és que allà plou i la terra queda agafada a terra
Fins aquell lloc creixíem
Perquè així tindrem els ulls, antics, on consultar totes les vides

---

Hay caminos rectos que no llevan a ninguna parte. Hay caminos curvos que tampoco. Hemos vivido sobre el mismo árbol en estaciones diferentes.
Las líneas de las manos también sirven como mapa en esta tierra.
Perder el tiempo no es en absoluto grave.
Cine, libros, anécdotas, chistes, cosas que siempre quise contarte.
Se nos alejan las voces a medida que nos gana el sueño, las lenguas que mataron antes de que las pudiésemos aprender.
Y es que allá llueve, y la tierra queda agarrada al suelo.
Hacia ese lugar crecíamos.
Porque así tendremos los ojos, antiguos, donde consultar todas las vidas.

Badira inora ez garamatzaten bide zuzenak. Inora ez garamatzaten bide bihurriak bezalaxe. Zuhaitz berean bizi izan gara urtaro ezberdinetan.
Eskuetako marrek ere balio digute mapa gisa lur honetan.
Denbora galtzea ez da batere larria.
Zinema, liburuak, pasadizoak, txisteak, beti kontatu nahi izan dizkizudan gauzak.
Ahotsak urruntzen zaizkigu loak hartzen gaituen heinean. Hauek ikasteko aukera izan baino lehen hil zituzten hizkuntzak.
Eta jakin han euria ari duela eta lurrak lurzoruari eusten diola.
Hara bidean hazten ginen gu.
Horrela izango baititugu begiak noizbait, zahar, non bizi ezberdinak kontsultatu.
Horrela izango baititugu begiak noizbait, zahar. Barruan dituzten bizi ezberdinak bisitatzeko.

FEITO A MAN

Imos á moda, todo feito a man
Vés regateando, onde ques chegar? Imos á moda todo feito a man
A tea seca ao sol, vas ter que aghardar
Imos á moda, todo feito a man
Vés regateando, onde ques chegar? Imos á moda todo feito a man
A tea seca ao sol, vas ter que aghardar
Xusto o punto de cocción, nunca está pasado Pra que saiba ben hai que saber condimentalo Dá igual a hora que/ mesa posta e todo claro, Claro,

ARDERSE

Onde van os soños cando acende o sol Onde os meus olliños e esta vida miña
Cando no meu peito toque o apagón Eu porei a calma, vós as estampidas
Que pasa co eco desta voz
perde o ritmo que xa baila co pasado Non quero de volta o tempo que marchou
Nun pulso co pulso quen tería gañado?
Féchame a porta ao marchar
Que se me escapan as horas de máis Féchame a porta ao marchar
Que se me escapan as horas de máis Féchame a porta ao marchar Féchame
Féchasme a porta ou que?
Nos vosos reloxos non me podo ver A pel meteorito e o corpo iceberg
Eu quérome ver nun tempo varado No que ollas ao ceo, xa temos pasadoE xira que xira, a verdade é mentira
Só sei que é de noite, que mañán é de día Que medra o cabelo, que sandan feridas Que ao tempo que pasa chamádelo vida E xira que xira, a verdade é mentira
Só sei que as estrelas aínda mortas brilan Que a terra que treme xa queda durmida Que o tempo me arde e quéimame a vida
E xira que xira
Nos vosos reloxos non me podo ver A pel meteorito e o corpo iceberg Eu quérome ver nun tempo varado No que ollas ao ceo/
Árdeme o eixo, árdeme o carro
Arde o que fun, o que son e o pasado
Nos vosos reloxos non me podo ver A pel meteorito e o corpo iceberg Eu quérome ver nun tempo varado No que ollas ao ceo/
Déixame o tempo arderse

QUEBRANTARSE

Cóntame o teu segredo Cóntamo que eu xa mo sei Por se nunca máis regreso
Por se non me volvo a ver
Gárdame estes olliños
Que as mans hei de perder
E esta voz de sangre e pedra que a min xa non me pertence
E sostén este corpo de terra Ate o branco xemido da alba E sostenme o corpo na terra ate o alba, ate o alba
Anoite soñaba
O silencio nú Arrólame o corpo Que xa vive mudo A ferida aberta Aínda me pregunto Se hai oco na terra Pra tanto defuntoE sostén este corpo de terra Ate o branco xemido da alba E sostenme o corpo na terra ate o alba, ate o alba
Cóntame o teu segredo Cóntamo que eu xa mo sei Cóntame o teu segredo
Cóntamo que eu xa mo sei
E sostén este corpo de terra ate o branco xemido da alba

HIBERNARSE

Xa mo dicía mamá, ti chega tarde que é mellor que non chegar
Como elixir entre a savia e o veleno
Se aínda non coñecemos
A forma de tódalas voces que teremos
Como apurar os cantos se aínda non os temos Se de dous pasos medio retrocedemos
Se de dous pasos medio re-tro-ce-de-mos
Ti dime que non vaia, que non vaia, que xa vou
Xa teño pensado o billete dourado, agarda, aínda non chegou
Se me ques agárdame
Se me ques hei de volver
Se me ques has de saber que
Somos distintas das que comenzamos Todo o que fixemos, ao que renunciamos
Como elixir entre a savia e o veleno Se aínda non coñecemos
A forma de tódalas voces que teremos
Présa como fórmula do capitalRápido e mal feito dúas veces mal Queremos mudar a voz e a pelaxe Achar as medidas para un novo traxe Baixo a saia o froito co que sementar Só queda hibernarse
e achar as medidas para un novo traxe Para un novo traxe
Achar as medidas para un novo traxe
Xa mo dicía mamá, ti chega tarde que é mellor que non chegar
Ti dime que non vaia, que non vaia, que xa vou
Xa teño pensado o billete dourado, agarda, aínda non chegou
Quero verme feita a man, seremos sempre o lugar
Ti dime que non vaia, que non vaia, que xa vou
Xa teño pensado o billete dourado, agarda, aínda non chegou Ti dime que non vaia, que non vaia que xa vou
que xa vou
que xa vou

FILLAS DE CASSANDRA

Hai camiños rectos que non levan a ningures. Hai camiños curvos que
tampouco. Vivimos sobre a mesma árbore en estacións diferentes
As liñas das mans tamén serven como mapa nesta terra
Perder o tempo non é en absoluto grave
Cine, libros, anécdotas, brincadeiras, cousas que sempre quixen contarche
Afástansenos as voces a medida que nos gaña o sono
As linguas que mataron antes de que as puidéramos aprender
E é que aló chove, e a terra fica prendida ao chan
Cara ese lugar medrabamos
Porque así teremos os ollos, antigos, onde consultar todas as vidas

Hai camiños rectos que non levan a ningures. Hai camiños curvos que
tampouco. Vivimos sobre a mesma árbore en estacións diferentes
As liñas das mans tamén serven como mapa nesta terra
Perder o tempo non é en absoluto grave
Cine, libros, anécdotas, brincadeiras, cousas que sempre quixen contarche
Afástansenos as voces a medida que nos gaña o sono
As linguas que mataron antes de que as puidéramos aprender
E é que aló chove, e a terra fica prendida ao chan
Cara ese lugar medrabamos
Porque así teremos os ollos, antigos, onde consultar todas as vidas

Hai camiños rectos que non levan a ningures. Hai camiños curvos que
tampouco. Vivimos sobre a mesma árbore en estacións diferentes
As liñas das mans tamén serven como mapa nesta terra
Perder o tempo non é en absoluto grave
Cine, libros, anécdotas, brincadeiras, cousas que sempre quixen contarche
Afástansenos as voces a medida que nos gaña o sono
As linguas que mataron antes de que as puidéramos aprender
E é que aló chove, e a terra fica prendida ao chan
Cara ese lugar medrabamos
Porque así teremos os ollos, antigos, onde consultar todas as vidas

TENDA

Vinilo

25€

Comprar en tienda

Fancine

25€

Comprar en tienda

Camiseta

25€

Comprar en tienda

FILLAS DE CASSANDRA

CARTA ÁS LECTORAS **BIOGRAFÍA**
TENDA **VÍDEOS** LETRAS
CONCERTOS

VIDEOS